

ogsaa at tage lignende Forholdsregler mod Hundene der. Det er iøvrigt allerede tillige blevet udhævet, at mange Hunde ere saa nyttige og mundværlige, at det i alt Fald vilde være urigtigt at bestaate dem. Saaledes holder man jo paa flere Gaarde en Mængde smaa Notteskinder, som man ikke kan holde bundne, og som det dog vilde være urigtigt at bestaate. Ligeledes maatte, som af den forrige Taler nævnt, de saakaldte Schæferhunde undtages, og man maatte vistnok i det Hele gjøre mangfoldige Undtagelser fra Lovforslaget. Navnlig holder jeg, som tidligere fremhævet, paa, at Udflyttere ikke bør være indskrænkede med Hensyn til at kunne holde enten løse eller bundne Hunde. Jeg finder overhovedet, at Lovforslaget helst kun maa berøre Byerne, og da navnlig de stærkt beboede. Selv i Districter, som iøvrigt kunne sættes i Klasse med Kjøbstæderne, f. Ex. Frederiksberg og Silkeborg, troer jeg, at de Udflyttere, som høre til disse Districter, ikke bør indbrages under Lovforslagets Bestemmelser; naar de høre ude paa Marken, hvad ikke saa faa af dem gjøre, bør de betragtes og behandles som det, de virkelig ere, som Folk, der høre ude paa Landet. Det forekommer mig saaledes, før endnu engang at udhæve det, at det har sine store Betæneligheder at udvide Bestemmelserne i dette Lovudkastet, saaledes som det her foreligger, til ogsaa at gjælde paa Landet.

Den fungerende Indsitsminister:

Af de Udtalelser, der hidtil ere faldne her i Salen, forekommer det mig at være klart, at Meningerne om dette Lovudkast ere i høi Grad deelte. De to ærede første Talere udtalte saaledes deres Ønske om, at der maatte blive truffet ganske anderledes gennemgribende Foranstaltninger, for at forhindre Hundes Løsgaaen paa Landet, medens den ærede fjerde Taler udtalte det Betænelige i at give saadanne Bestemmelser for Landet som dem, der findes i Lovudkastet. Men gennem alle Udtalelser forekom der mig at gaae en for mig uforklarlig Utilbøielighed til at overlade de communale Autoriteter, hvilke jo dog navnlig paa Landet, hvor Forholdene ere saa høist forskellige, ere de, som bedst vilde være istand til at see, hvad der paa ethvert

enkelt Sted er det Hensigtsmæssigste, at tage Beslutning om Lovens Anvendelse, det har forumbret mig meget, at saadanne Anførelser ere komne saa stærkt til orde, idet det tvertimod forekommer mig, at Lovudkastet ved at vilde overlade til de communale Autoriteter paa ethvert enkelt Sted paa en Maade at sætte Loven i Kraft netop har truffet det Rette. Jeg skal iøvrigt villig indrømme, at det, der kan udrettes gennem denne Lov, især hvis mange Sogneforstanderskaber paa Landet ikke ansee det for ønskeligt at bringe den i Anvendelse, maaskee ikke vil være noget stort; men paa den anden Side maa det dog ogsaa erkjendes, at den dog kan gjøre nogen Gavn, og i alt Fald ikke vil kunne skade. — Den ærede 4de Landssthingsmand for 3die Kreds (S. Andersen) udtalte, at han med Hensyn til Kjøbstæderne ikke havde nogen Betænelighed ved, at denne Sag blev overladt til Communalbestyrelsen; han fandt det endog naturligt, at Kjøbstadscommunalbestyrelserne bestemte, hvorledes Mulden skulde være. Jeg tillader mig at troe, at den samme Bemyndigelse er ligesaa naturlig for Communalbestyrelserne paa Landet. — Forsaavidt den ærede 2den Landssthingsmand for 6te Kreds (C. Andersen) fremhævede, at naar det Hele skulde have Noget at bethyde, saa maatte det være en Skat, hvoraf der vilde komme Noget ud. Netop denne samme Betragtning er det, som er gjort gjældende i Loven, idet der staaer, at, hvad der kommer ud af Beskatningen, tilfalder den Communes Kasse, hvis Bestyrelse har sat Loven i Kraft. Man har altsaa netop i det Niemod, at denne Forholdsregel virkelig skulde blive sat i Kraft af Sogneforstanderskaberne, villet knytte Resultatet af Beskatningen til selve Stedet. — Forsaavidt den ærede 4de Landssthingsmand for 3die Kreds fremhævede et enkelt Tilfælde angaaende en omstreifende Hund, saa er det jo et Tilfælde, som hverken i den ene eller anden Retning berøres af den foreliggende Lov. Et saadant Tilfælde maa selvfølgelig finde sin Afgjørelse ved Domstolene, og, hvis jeg ikke misforstod den ærede Taler, er det ogsaa steet i det berørte Tilfælde. — Dernæst skal jeg tillade mig at udtale, at, forsaavidt det skulde møde Samstemning hos Re-